

Sygn. akt III Cz 253/23

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 27 września 2023 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa O. K.

przeciwko Z. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda O. K.

na zarządzenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 12 października 2022 r., sygn. akt II C 543/22

postanawia:

sprostować oznaczenie zaskarżonej czynności w ten sposób,

że jest to Zarządzenie Przewodniczącego;

oddalić zażalenie.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Cz 253/23

UZASADNIENIE

Przewodniczący Sądu Rejonowego w Gliwicach w zarządzeniu z dnia 12 10 2022r. zwrócił pozew O. K. o zapłatę, uznając, że nie zostały usunięte przez powoda w terminie braki formalne pozwu w postaci dołączenia do pozwu pełnomocnictwa z którego wynika umocowanie pełnomocnika do reprezentowania powoda Jakkolwiek rozstrzygnięcie to zostało zawarte w punkcie 2 pisma oznaczonego

jako (...), to ze względu na przedmiot rozstrzygnięcia w tej części stanowi ono w istocie (...). W takim też charakterze było ono traktowane przez Przewodniczącego i nadano mu dalszy bieg, o czym między innymi świadczy treść zarządzenia technicznego Przewodniczącego z dnia 12 10 2022r. w którym jednoznacznie polecono „**Odpis zarządzenia doręczyć...**” (k. 57 akt), co w konsekwencji obligowało Sąd do sprostowania tego oznaczenia, przy zastosowaniu regulacji art. 350 § 1 i 3 k.p.c.

Zarządzenie zaskarżył **powód O. K.**, który wnosił o jego uchylenie i „nadanie sprawie dalszego biegu”.

Zarzucal, iż popełniono błąd w ustaleniach faktycznych mający istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy polegający na przyjęciu, iż pełnomocnik powoda nie posiada odpowiedniego pełnomocnictwa do reprezentowania go postępowaniu zawisłym pod sygn. akt II C 543/22, podczas gdy z treści załączonych dokumentów wynika, iż jest on umocowany do reprezentowania powoda, także przed Sądem.

Ponadto zarzucał, że naruszono prawo procesowe mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. regulację art. 130 § 1 k.p.c., poprzez jej niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu przez Sąd pierwszej instancji, że zachodzą przesłanki uzasadniające zwrot pozwu.

W uzasadnieniu zażalenia między innymi podnoszono, że N. K. dysponuje pełnomocnictwem udzielonym mu przez O. K., które uprawniała go do reprezentowania jego interesów również przed sądami powszechnymi. W toku niniejszego postępowania omyłkowo został przedłożony dokument pełnomocnictwa o innej treści, co ujawniono podczas badania akt w dniu 12 maja 2023r. .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Aby pozew mógł otrzymać dalszy bieg „powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego” w tym między innymi należy do niego dołączyć „pełnomocnictwo albo uwierzytelniony odpis pełnomocnictwa” (art. 126 § 3 k.p.c. w związku z art.187

§ 1 pkt 1 k.p.c.).

Przewodniczący Sądu pierwszej instancji trafnie ocenił, że skarżący z podanych względów z tego obowiązku się nie wywiązał (Sąd odwoławczy ocenę tę w całości podziela), a następnie w piśmie z dnia 22 08 2022r. prawidłowo wezwał go do usunięcia tego braku formalnego pozwu.

W sprawie bezspornym jest, że pomimo upływu określonego mu terminu skarżący z tego zobowiązania się wywiązał (sam skarżący w zażaleniu podnosi,

że w wykonaniu tego zobowiązana „omyłkowo został przedłożony dokument pełnomocnictwa o innej treści, co ujawniono podczas badania akt w dniu 12 maja 2023r.”),

a to stosownie do regulacji art. 130 § 2 zd. 1 k.p.c. obligowało Przewodniczącego do zwrotu pozwu.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym zarządzeniu Przewodniczącego, co czyni zażalenie bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 3 k.p.c. i art. 398 k.p.c. i z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło

do oddalenia zażalenia.

Podkreślić przy tym należy, że dla oceny tej nie ma żadnego znaczenia, że omawiana wadliwość pozwu miała zostać usunięta wraz ze wniesieniem zażalenia,

gdyż niezależnie od tego czy rzeczywiście ma to miejsce, to nastąpiło to już po upływie określonego skarżącemu terminu do usunięcia braków formalnych pozwu.

Reasumując zaskarżone zarządzenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku

z art. 397 § 3 k.p.c. i art. 398 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek